

DESPOBLACIÓ TERRITORIAL A LA PROVÍNCIA DE LLEIDA

La despoblació, que es pot definir com el resultat del conflicte entre l'espai rural i l'urbà, el qual hi ha un fort desequilibri entre població i territori (Recaño, 2017), ha estat estudiada des de moltes perspectives diferents: cultural, demogràfica, econòmica, mediambiental, social o política (Escolano i De La Riva, 2003). Malgrat això, fins al moment gairebé mai s'ha analitzat des d'una perspectiva comparada dels ens supramunicipals catalans i encara menys, dels lleidatans.

Aquest treball pot ser molt interessant per aquell lector que pugui compartir els mateixos objectius que em plantejava al principi del treball.

Inicialment, tenia el gran interès de saber molt més sobre les administracions locals catalanes, però en concret el que m'interessava era saber que feien aquests ens per fer front a la despoblació

Amb aquests propòsits, em vaig plantejar la pregunta d'investigació: "tenen els ens supramunicipals els recursos competents per fer front a la despoblació i revertir la situació?". Consegüentment, la hipòtesi que em vaig plantejar va ser que els ens supramunicipals actualment no tenen les competències ni els recursos necessaris per abordar la problemàtica.

A l'hora d'abordar el treball, m'havia de centrar en quins casos emprar per dur a terme l'anàlisi d'aquests tres indicadors. La selecció d'aquests van ser les comarques lleidatanes següents: Solsonès, la Segarra i el Pallars Sobirà.

Aquestes tres comarques tenen en comú molts aspectes despoblacionals com: l'envelliment poblacional, l'abandonament, falta de serveis, pertanyen a la mateixa província... entre d'altres comentats relacionats amb la despoblació que van ser abordats en el marc teòric. Això no obstant, també tenen característiques diferents, com per exemple que en cada una d'aquestes tres comarques predomina un sector laboral-econòmic diferent: la Segarra, per la seva part, depèn del sector secundari, al Solsonès és pràcticament el sector primari i el Pallars Sobirà es viu del sector terciari.

A l'hora d'abordar l'anàlisi vaig optar per dividir-lo en dues parts. Cadascuna per una variable pertanyent, partint des de la base dels estudis realitzats prèviament al meu, es remarcaven uns tres indicadors com a factors més explicatius: la sostenibilitat demogràfica, l'emigració, i la proximitat a espais més poblats.

Així doncs, per una banda, he analitzat la variable dependent (despoblació), des de l'estudi dels tres indicadors esmentats anteriorment. En aquesta part, en primer lloc, he definit cadascun dels agents, a continuació he remarcat quins han estat els factors utilitzats per dur a terme l'anàlisi, i per últim, he dut a terme una comparació entre les tres comarques estudiades segons els valors obtinguts a partir de les dades publicades. En el treball s'aborda l'estudi amb les dades més reivindicatives i de major importància per cadascun dels factors estudiats

Per altra banda, he analitzat la variable independent, mitjançant l'elaboració d'unes sis entrevistes a càrrecs representatius dels ens estudiats: el president i un membre de l'equip de Govern per part del Consell Comarcal de la Segarra, la presidenta i el vicepresident primer del Consell Comarcal del Solsonès, el president del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, i per últim, el director de planificació i cooperació municipal dins l'àrea de serveis al món local de la Diputació de Lleida. Aquestes entrevistes li atorguen al treball una visió més interessant i atractiva pel lector, alhora que el fa diferent d'altres treballs.

Per afrontar el problema, els membres més destacats de cada ens, com es pot apreciar en el treball ens explicaven quines són les funcions d'aquests ens, des de quan es duen a terme polítiques per aturar la despoblació, com es treballa per canviar la dinàmica d'envelliment poblacional, quines polítiques s'apliquen davant els moviments migratoris i que es fa per a satisfer més les necessitats dels ciutadans dins la mateixa comarca.

Per anar acabant, després de realitzar l'estudi, considero que les solucions impliquen donar més recursos econòmics i competències que ara no disposen, poder destinar més esforços en aquelles polítiques que es consideren més importants i de primera necessitat, i fer una suma de sinergies entre els diferents ens locals.

Per aprofundir més sobre el treball, considero que seria una gran notícia analitzar l'evolució d'aquestes tres comarques dintre d'uns quants anys i fer la comparativa amb els resultats obtinguts a partir d'aquest treball. Segons les provisions sorgides a partir del treball, el Solsonès és la que es troba amb més dificultats per revertir la seva situació, a causa de la situació geogràfica i el sector econòmic predominant de la zona. En canvi, la Segarra, segurament pel pes econòmic que té l'àrea de Guissona, i el Pallars Sobirà, si aconseguís l'aprovació d'una llei pròpia de muntanya, les provisions de futur podrien ajudar a millorar la situació.